

Sygn. akt III K 452/09

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Mariusz Wiązek

Protokolant – Wiktoria Gąsior

Prokurator Prokuratury Okręgowej Dorota Białkowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy **D. S.**

z wniosku skazanego

w przedmiocie wyroku łącznego

postanawia

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie w sprawie umorzyć;

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Katarzyny Poterańskiej 204,96 zł (dwieście cztery złote, dziewięćdziesiąt sześć groszy) brutto tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

III. zasądzić od skazanego D. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2009 r. skazany D. S. wystąpił do Sądu Okręgowego we Wrocławiu z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego w sprawach, w których zapadły wyroki:

1. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 listopada 1997 r. (II K 1099/97);
2. Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 5 lipca 1999 r. (II K 145/99);
3. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2003 r. (III K 396/01);
4. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 2 lutego 2005 r. (II K 206/03).

W przedmiotowej sprawie należało umorzyć postępowanie w wyniku wystąpienia ujemnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. – powagi rzeczy osądzonej.

W myśl powyższego badanie przesłanek do orzeczenia kary łącznej na podstawie art. 85 k.k. jest zatem niedopuszczalne, a to z uwagi na zachodzącą okoliczność – res iudicata – wymienioną w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., albowiem postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny w sprawie o sygnaturze akt III K 222/06 o wydanie wyroku łącznego, Sąd już rozstrzygnął o istocie sprawy i umorzył powyższe postępowanie.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział II Karny sygn. akt II Akz 199/07 na skutek zażalenia wniesionego przez skazanego D. S. na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu w przedmiocie umorzenia postępowania, postanowieniem z dnia 24 maja 2007 r. utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Nie jest dopuszczalne, aby po raz kolejny rozstrzygać, co do tych samych czynów tej samej osoby. Nie podlega bowiem wątpliwości, że pomiędzy sprawą osądzoną prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego (III K 222/06), a

sprawą objętą przedmiotowym wnioskiem zachodzi przedmiotowo-podmiotowa tożsamość. Przy res iudicatae chodzi bowiem o wydanie już wcześniej, w sprawie o ten sam czyn (czyny) tej samej osoby, prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie.

Ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz prowadzenia postępowania karnego dotyczącego tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim przypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego jest to, aby równolegle prowadzone lub zakończone postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.

W niniejszej sprawie taka sytuacja ma właśnie miejsce. Skazany wnosił poprzednio o wydanie wyroku łącznego. Sąd Okręgowy we Wrocławiu postanowieniem z dnia 22 lutego 2007 r. umorzył postępowanie w sprawie. Pomimo, że nie zaszły okoliczności do złożenia nowego wniosku tj. zmiana stanu faktycznego np. poprzez kolejne skazanie D. S., skazany wystąpił z kolejnym wnioskiem o wydanie wyroku łącznego. Jego żądanie jest bezzasadne z uwagi na fakt, iż sprawa została prawomocnie osądzona, a nie wystąpiły żadne nowe okoliczności.

Mając na uwadze powyższe Sąd – działając na podstawie powołanego przepisu – orzekł jak na wstępie.

Na marginesie powyższych uwag, stwierdzić należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 85 k.k. nie spełniają wymogów formalnych połączenia jedną karą łączną wymienione przez skazanego wyroki skazujące z uwagi na daty popełnienia czynów, z które D. S. został skazany. O niniejszym D. S. wiedział już, gdyż otrzymał uzasadnienia postanowień Sądu Okręgowego we Wrocławiu i Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w sprawie III K 222/06.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632a k.p.k.